

ರೂಪದರ್ಶಿಗಳ ದಂಡು

ಬೇನಾ ಮತ್ತು
ಭಾರತ ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನ
ಖರೀದಿ ಮಾಡುವ
ದೇಶಗಳು.
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ
ಚಿನ್ನದ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ
ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲನ್ನು ಈ
ದೇಶಗಳೇ ಗುಳುಂ
ಮಾಡುತ್ತವೆ!

ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಅರಮನೆಗಳ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ಬಳಕೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿಕೋರರು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂದೂ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಕಲೆ ಮಮ್ಮಿಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನ, ಹಾಗೂ ಗೋಡೆ ಮೇಲಿನ ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಹೇರಳ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ದೇಶಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚು

ದೇಶವೊಂದು ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದುಡ್ಡನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೆ ಅದರ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಆಮದು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಚಿನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಮಾರಿದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಾಭವೇ ಹೊರತು

ಕೊಂಡ ದೇಶಕ್ಕಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತೆ ದುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು 'ಸೊತ್ತು' ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಹೊಡೆತವೇ ಹೊರತು ಲಾಭವಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಳದ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದುಬಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳುವ ಜನರ ಹಸಿವೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸುರಕ್ಷೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಚಿನ್ನ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದು ಹಗಲುಗನಸಿನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದಂತೆಯೇ. ಚಿನ್ನ ಎಂದಿಗೂ ಚಿನ್ನವೇ.